

Správnost tohoto názoru potvrzuje i zpráva státnězaměstnaneckého výboru poslanecké sněmovny z 2. května 1912 č. 1364 příloh stenografického protokolu k zasedání XXI/1912 podotýkajíc k § 26 (resp. v původním znění k § 33) služ. pragm., že ustanovení tohoto paragrafu vyplývají z požadavků, které styky denního života kladou na každého vzdělance. Opak nelze vyvoditi ani z nadpisu služ. pragmatiky jako zákona jednajícího »o služebním poměru státních úředníků a zřízenců«. Upravuje tento zákon práva a povinnosti, vyplývající ze služebního poměru, nikoli jen práva a povinnosti, týkající se skutečného výkonu služby, a trvá-li nesporně služební poměr úředníka i mimo dobu vlastního výkonu služby, trvá zajisté i povinnost uctivého chování vůči představeným z tohoto služebního poměru plynoucí, není-li — jak uvedeno — omezena na dobu výkonu služby. Nelze tudíž ani důvodně tvrditi, že by úprava mimoslužebního chování úředníka státního spadala mimo rámec vlastního služebního poměru, a že by proto mohla býti dosahu předpisů služ. pragmatiky podrobena jen zvláštním výslovným předpisem zákona. Proto též úředník, který je k jinému úředníku státnímu v poměru nadřízenosti jako jeho představený, nepřestává býti tímto představeným mimo vlastní výkon služby, ať v úřadě či mimo něj, pokud jeho služební poměr jako nadřízeného (představeného) vůči jinému úředníku trvá.

Právem proto žal. úřad podřadil st-lovo neuctivé chování vůči jeho představenému, třeba se netýkalo výkonu služby samé, ustanovení § 26 odst. 1 věty 1. služ. pragm.

Č. 12.381.

Živnostenské právo. — Pošta: * Doprava balíkových zásilek do váhy 25 kg, pokud nejsou podle §§ 26 až 28 poštovního řádu z poštovní dopravy vyloučeny, provozovaná majitelem koncese k dopravě nákladů automobilem po živnostensku, zakládá skutkovou podstatu přestupku § 17 odst. 2 zák. č. 198/1932 Sb., i když zásilky svým balením nebo jinak neodpovídají formálním předpisům poštovního řádu.

(Nález z 24. dubna 1936 č. 12.521/36.)

V ě c: Karel S. v Plzni proti rozh. zem. úřadu v Praze z 18. prosince 1933 a 17. března 1934 o přestupcích zákona o dopravě motorovými vozidly.

V ý r o k: Stížnosti se zamítají pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Nálezem okr. úřadu v Plzni z 30. září 1933 byl st-l uznán vinným přestupkem § 17 zákona z 23. prosince 1932 č. 198 Sb., jehož se dopustil tím, že dopravoval po živnostensku na trati mezi Plzní a Prahou bez povolení poštovní správy balíkové zásilky, jejichž doprava je vyhrazena poštovní správě. Odsouzen byl podle § 33 odst. 2 cit. zákona k pokutě 500 Kč, po případě do vězení na dva dny.

V nálezu z 11. prosince 1933 konstatoval okr. úřad v Plzni, že kontrolami, provedenými orgány poštovní správy ve dnech 6., 8., 13. a 14. lis-

topadu bylo zjištěno a st-lem částečně doznáno, že dopravuje nákladním automobilem na trati mezi Plzní a Prahou balíčkové zásilky ve váze pod 25 kg, jichž doprava je vyhrazena poště. Na tomto podkladě bylo vysloveno, že st-l tímto jednáním dopustil se přestupku § 17 odst. 2 zákona č. 198/32 Sb. Odsouzen byl podle § 33 odst. 2 cit. zákona k pokutě 2.500 Kč, v případě nedobytnosti k vězení na 7 dní. Současně bylo vysloveno, že okr. úřad vysazuje z provozu st-lovy dva nákladní automobily, poněvadž nezanechal trestní činnosti, ač byl pro týž přestupek již potrestán nálezy z 29. září 1933 a z 31. října 1933, a že nařizuje jejich zabavení a zapečetění.

Oba trestní nálezy byly nař. rozhodnutími potvrzeny.

O stížnostech na tato rozhodnutí uvažoval nss takto:

Stížnosti namítají, že žal. úřad nesprávně si vykládá ustanovení 2. odst. § 17 zákona č. 198/1932 Sb. a jemu odpovídající ustanovení poštovního řádu, zejména ustanovení §§ 31 a násl., resp. že ustanovení 2. odst. § 17 zákona č. 198/1932 Sb. dlužno vykládati v soulase s předpisy poštovního řádu, zejména s ustanoveními §§ 31 a násl. St-l poukazuje k tomu, že podle citovaného ustanovení poštovního řádu vyžaduje se, aby zásilka byla opatřena adresou příjemcovou, dále, že na zásilku musí býti vystavena průvodka, že obsah zásilky musí býti uveden (§ 74 pošt. řádu), že zásilka nesmí býti těžší než 25 kg. Nevyhovuje-li zásilka těmto předpisům, nemůže ji pošta k dopravě přijmouti. Ačkoli nebylo zjištěno, že zásilky, jež st-l dopravoval, vyhovovaly těmto předpisům, má úřad dle tvrzení stížností mylně za to, že jde o případy 2. odst. § 17 zákona č. 198/1932 Sb. Námitky tyto jsou bezdůvodné.

Stanoví-li se v 2. odst. § 17 zákona č. 198/1932 Sb., že koncesionář nesmí vozidly určenými k dopravě nákladů dopravovati po živnostensku bez povolení poštovní správy balíčkové zásilky, které tato dopravuje podle platných předpisů, neznamena to, že by byl oprávněn bez povolení poštovní správy dopravovati balíčkové zásilky, které nevyhovují podrobným předpisům poštovního řádu o rozměrech, o způsobu zabalení a uzavření, o formě a obsahu adresy a pod. Takovýto výklad přičil by se intenci, kterou sleduje citované ustanovení, jež bylo vydáno, jak z důvodové zprávy vládního návrhu (tisk 942) je patrné, za tím účelem, aby poštovní podnik vzhledem k svému národohospodářskému významu mohl býti hospodárně provozován a byl chráněn před hmotnými újmami, které mu vznikají soukromou dopravou, provozovanou motorovými vozidly, určenými k dopravě nákladů. Nelze proto jinak vyložit ustanovení 2. odst. cit. § 17 než, že koncesionář nepotřebuje povolení poštovní správy k živnostenské dopravě jen takových balíčkových zásilek, které jsou podle §§ 26 až 28 pošt. řádu z dopravy v y l o u č e n y, avšak k živnostenské dopravě ostatních zásilek povolení toho potřebuje, i když jde o zásilky balíčkové, které nevyhovují formálním předpisům poštovního řádu, jsou-li to jen zásilky, které může pošta podle svých zařízení dopravovati (§ 8 odst. 5 vlád. nař. č. 36/1933 Sb.).

V podstatě stejně vyložil si žal. úřad ustanovení 2. odst. § 17 zákona č. 198/1932 Sb. a jest výtku, že si vyložil toto ustanovení nesprávně,

bezdůvodná. Pak ovšem neměl úřad ani důvodu, aby zkoumal, dopravoval-li st-1 balíkové zásilky, které vyhovovaly předpisům poštovního řádu o způsobu balení a uzavření, o formě a obsahu adresy a pod., a je bezdůvodná výtku, že tak učiniti měl. — — —

Č. 12.382.

Četnictvo. — Řízení správní. — Řízení před nss:
I. * Výnosy ministerstva vnitra ze dne 11. listopadu 1920 č. 57.181/20-13 a ze dne 4. května 1932 č. j. 33.283/32-13 o disciplinárním řízení proti četníkům jsou platnou normou, třeba ustanovení v nich obsažená nebyla vydána ve formě vládních nařízení a nebyla uveřejněna ve sbírce z. a n. — **II. *** Disciplinární nález v disciplinárním řízení proti četnictvu ve smyslu výnosů ministerstva vnitra sub I. citovaných vzniká teprve úhrnným aktem disciplinární komise a generálního velitele četnictva. — **III.** Jestliže stížnost vytýká nař. rozhodnutí jen nedostatek odůvodnění a žal. úřad odstraní tuto vadu ještě dříve, než nss o této stížnosti rozhodne, je na odstranění této vady pohlížeti jako na uspokojení st-le podle § 44 zákona o ss.

(Nález z 25. dubna 1936 č. 10.473/36.)

V ě c: Jan H. v Kelečíně proti rozh. disciplinární komise pro gážisty mimo služební třídy zem. četnického velitelství v Užhorodě z 1. prosince 1932, schválenému generálním velitelem četnictva v Praze výnosem z 31. prosince 1932, o kárném potrestání.

V ý r o k: Usnesení disciplinární komise pro gážisty mimo služební třídy zem. četnického velitelství v Užhorodě ze dne 1. prosince 1932, pokud jím byl st-1 uznán vinným, že poškodil dobré jméno četnictva také dne 8. května 1931 (správně 8. srpna 1931) tím, že ve svém prohlášení, sepsaném na rozkaz velitele četnického oddělení v Chustu, obvinil vrchního strážmistra M. z neloyálního smýšlení vůči vládě, vyslovil proti němu podezření ze styků s komunistickou stranou a obvinil je, že celou událost s letákem sám nastrojil, aby se pomstil svým podřízeným a poštval na ně představené, — a pokud jím byl st-1 potrestán přeložením do trvalé výslužby se snížením odpočivných příjmů o 2%, jakož i dále potvrzující je výnos generál. velitele četnictva ze dne 31. prosince 1932 v této své části — zrušují se pro vadnost řízení. Jinak se stížnosti zamítají pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Disciplinární komise pro gážisty mimo služební třídy zem. četnického velitelství v Užhorodě usnesla se 1. prosince 1932, že